

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

INTERPELARE

No. 252 B

adresată domnului prim-ministru RADU VASILE

19.05.1998

de către:

Grupul parlamentar al Partidului Democrat

și prezentată în ședința Camerei Deputaților din data de 18 mai 1998

de către domnul deputat PAULA IVĂNESCU, Prahova circ.30

Obiectul interpelării

Faptul că în această tranziție prelungită politica socială este în mod eronat considerată un apendice al politicii economice își arată clar urmările: scăderea speranței de viață, creșterea mortalității și scăderea natalității, creșterea bolilor de "sărăcie", scăderea indicelui de școlarizare și creșterea analfabetismului, extinderea rapidă a sărăciei absolute și a sărăciei relative, scăderea indicelui dezvoltării umane (IDU).

Până nu este prea târziu, trebuie reconsiderată poziția politicii sociale în raport cu cea economică, în sensul acompanierii eliberării economice și politice cu o construcție socială responsabilă, altfel nu vom mai avea nici cu cine, nici pentru cine să croim reforme economice.

În interpelarea de față mă refer la politica în domeniul sănătății, ca parte integrantă a politicii sociale.

Stiri alarmante provenite din mediile medicale ne arată că, pe lângă bolile cronice tot mai numeroase, bolile sărăciei (TBC, scabie, boli transmisibile etc.) cuprind un procent nu numai semnificativ, ci și în creștere continuă între cetățenii României. La toate acestea se adaugă un fenomen care prin intensitatea și apariția lui, chiar în zone unde era practic necunoscut, trebuie să pună pe gânduri nu numai lumea medicală, ci mai ales pe guvernanți; este vorba despre distonie, o boală provocată de stres și sărăcie, al cărui prim simptom - sufocarea - aduce în pragul isteriei mii de oameni.

Deja nu se mai poate ignora precaritatea stării de sănătate, determinate de o alimentație săracă și insuficientă, precum și disperarea care însoțește destinele celor mai mulți dintre concetățenii noștri.

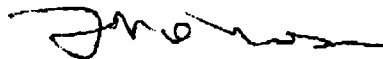
Sănătatea trebuie în primul rând păstrată și numai la nevoie recuperată. Politica de sănătate trebuie să se bazeze pe medicina preventivă și abia în subsidiar pe medicina de urgență și de intervenție. Nici cea mai bogată țară din lume nu-și poate asigura sănătatea națiunii pe termen lung, dacă prevalează medicina de intervenție.

In situația specială a României, care are o populație măcinată de boli cronice și suferă de o scădere semnificativă a imunității, trebuie de urgență elaborată și aplicată o politică națională de creștere a rezistenței organismului uman prin aport de vitmaine și minerale sintetice. Aceasta va trebui determinată pentru o perioadă suficient de mare, oricum până se va asigura securitatea alimentară a majorității populației și gândită printr-o puternică subvenționare, astfel încât vitaminele și mineralele de sinteză să fie accesibile și celui mai sărac om din România.

Sunt convinsă că apelul la Banca Mondială, la alte organisme financiare internaționale pentru un astfel de program va avea un ecou favorabil și astfel nu se va putea invoca sărăcia unui buget, în mare parte determinată și de lipsa investiției reale în resursele umane.

In altă ordine de idei s-ar determina și o revigorare a industriei farmaceutice românești, ceea ce este nu numai dezirabil, ci și necesar.

Pe când, domnule prim-ministru, Guvernul pe care îl prezidați se va întoarce cu fața spre oameni și va lua măsurile necesare și urgente pentru revitalizarea tuturor românilor!

Data stabilită pentru primirea răspunsului la interpelare
25 mai 1998